

rent forsvindende. Bevillingen kom ikke i Fjor, og som jeg før sagde, har jeg heller ikke kunnet finde den i Aar, men jeg vil dog haabe, at hvis denne Bevilling ikke allerede er søgt paa Finanslovsforslaget, den da maa blive taget med til anden Behandling. Jeg synes ikke, at den danske Stat kan forsvare at byde vore Redningsmænd paa Vestkysten de Forhold, som man byder dem nu, hvor de kan være tvungne til i mange Timer i en Vinternat at sidde vaade til midt op paa Livet og risikere at blive halvt Invalider efter en saadan Tur. Man vilde neppe heller byde nogen anden af Landets Indbyggere en saadan Behandling, men de taalmodige Fiskere derovre paa Vestkysten er vant til at nøjes med Forholdene og at tage de Dravater, der følger med; derfor kan man byde dem det, men jeg haaber, man vil finde, at det har varet længe nok; det kan man ikke blive ved med i Længden.

Jeg vil give min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) har sagt om Redningsmandskabets Pensionsforhold. Jeg kan i eet og alt tiltræde, hvad han udtalte; vi kan ikke godt være bekendt at byde en Mand, der har staaet i Redningsvæsenets Tjeneste i over en Menneskealder, en Pension, der maaske bliver 50—100 Kr., og, hvis han forulykker, give hans Enke en lille Smule, der hverken er til at leve eller dø af. Jeg kan heller ikke tænke mig, at det vilde volde den allermindste Vanskelighed her paa Rigsdagen at faa en Bevilling hertil gennemført, hvis blot en saadan Bevilling blev søgt.

Jeg vil bringe den højtærede Trafikminister en Tak for de Bevillinger, der er optagne til Fiskerihavne, deriblandt ogsaa til Udvidelse af Esbjerg Havn og af Grenaa Havn. Jeg er vis paa, at disse Forbedringer vil faa stor Betydning for Kutterfiskeriet. — Jeg har en meget indtrængende Opfordring til den samme højtærede Minister angaaende et Emne, der vedrører baade Danmarks Fiskere og Danmarks Fiskehandlere, nemlig om Transportforholdene for Fisk. Vi har i en Aarrække kæmpet for at faa disse Forhold forbedret, men vi har lige saa selvfølgelig staaet overfor ganske uoverstigelige Hindringer. I Fjor indsendte Dansk Fiskeri-

forening, danske Fiskehandlere og Havfiskeriforeningen et Andragende, hvori vi paa en Del Punkter — jeg tror, det var 7 eller 9 — søgte særligt at pointere de Forbedringer, som vi maatte ønske gennemført, for at Forholdene kunde blive nogenlunde taalelige. Generaldirektionens Svar gaar ud paa, at ikke et eneste af disse Ønsker kan opfyldes, alt er saare godt i Forvejen, det kan ikke blive anderledes. Det er det Svar, vi nu har faaet gennem en Aarrække. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det følger dog af sig selv, at naar der Aar efter Aar, Gang efter Gang, fremsættes Klager over disse Forhold saavel fra Fiskere som fra Fiskehandlere, maa der være nogen Grund for disse Klager, det er ganske utænkeligt andet. Naar man husker paa, at Fisk er en vanskelig, ja, man kunde maaske sige, næsten den allervanskeligste Vare at forsende, den allerlettet fordærvelige, siger det sig selv, at hvis Jernbaneautoriteterne ikke tager noget Hensyn hertil og saa vidt muligt imødekommer alle rimelige Fordringer, vil det være ganske umuligt at undgaa, at der falder uforholdsmæssigt store Tab paa Fiskerne. Thi der falder Tabene til sidst; Fiskehandlerne er nødt til at skubbe dem fra sig, taber de een Gang, maa de se til næste Gang at faa Tabet lagt hen et andet Sted. Vi har nu opgivet at søge Statsbanerne og deres Ledelse, fordi vi synes, at det sidste Svar satte Kronen paa Værket. Naar alt er saa godt, som det lyder i Svaret, er der ikke mere at komme efter der. Vi havde faaet Følelsen af, at den højtærede Minister stillede sig velvilligt, og jeg tror ogsaa, at vi fremdeles kan regne med denne Velvillie, men vi indser, at den højtærede Minister er nødt til at tage Hensyn til de Erklæringer og de Besvarelser, som kommer fra Statsbaneledelsen og vanskeligt kan gaa den imod. Vi vilde nu bede den højtærede Minister for en Gangs Skyld at efterkomme et Ønske paa dette Omraade, og dette Ønske gaar ud paa, at der nedsættes en Kommission, og at der i denne kommer til at sidde foruden Jernbanemænd Repræsentanter for Fiskerne og Repræsentanter for Fiskehandlerne, som kunde undersøge disse Forhold og søge at skaffe Klarhed over, hvor meget begrundet der